

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СІАНУ

Проговорення ідей майбутнього, шляхів його втілення, його захисту сьогодні, як ніколи, на часі. Сенс життя і щастя – важливі «вузлові моменти», осягнувши і прийнявши які набагато легше знати у собі сили йти вперед – до нашої перемоги.

Савка Наталя Іванівна,
курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: **Петрова Г.М.,**
кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії права
та юридичної логіки НАВС

АДАПТУВАННЯ ПОГЛЯДІВ С.К'ЕРКЕГОРА ЩОДО ОСНОВНИХ ЕТАПІВ ЖИТТЄВОГО СТАНОВЛЕННЯ ЛЮДИНИ ДО СУЧАСНИХ ПОДІЙ В УКРАЇНІ

Упродовж існування людства мислителями у різні історичні періоди було запропоновано багато думок, теорій та концепцій щодо людини та її внутрішнього становлення як особистості, які згодом або ж знаходили підтвердження, розвивалися послідовниками, або ж критикувалися та заперечувалися, бо не були дієвими. Одна з таких існує в філософських роздумах Сьорена К'еркегора, яка хоч і була запропонована досить давно, проте так чи інакше знаходить своє втілення в різних подіях і до нашого часу.

Сьорен К'еркегор (1813-1855) був данським філософом, богословом, соціальним та культурним критиком і релігійним автором, який мав великий вплив на екзистенціалізм і протестантську теологію ХХ ст. [1] й широко відомий як основоположник екзистенціалізму - напряму філософії, що визнає лише індивідуальне духовне життя людини, її власне існування [3]. Створення власних філософських засад К'еркегор розпочав із критики системи ідеалізму Гегеля та заперечення об'єктивності істини, запропонувавши підхід до "істини як суб'єктивності", що передбачає безнастанне наближення до надії та особистісне самоздійснення.

Провідною темою в роботах Сьорена К'еркегора виступає проблема вибору, яка знаходить втілення в очільній теорії філософа, де вона розгортається у трьох етапах або рівнях існування та становлення людини, її внутрішнього стану: естетичний, етичний та релігійний, вищий з яких виключає нижчі. Вона простежується у всіх основних роботах автора, наприклад, в одній з перших серйозних робіт «Або – або», й більш пізніх, таких, як «Стадії на життєвому шляху» та «Кінцева ненаукова післямова до книги "Філософські крихти"».

Перший рівень вважається К'еркегором найнижчим, адже ґрунтується тільки на задоволенні потреб та насолоді, й полягає в тому, що індивід прагне до максимуму втіх і задоволень, і свобода вибору його є примарною, позаяк він цілковито залежить від власної ситуативної реакції [4, с.278]. На

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

етичному рівні людина піднімається на вищий щабель, адже її вибір вже регулюється не безпосередніми обставинами, як це було на попередньому рівні, а сукупністю універсальних моральних цінностей, на основі яких вона чинить власний життєвий вибір [4, с.278]. Проте стикаючись з різними перепонами на життєвому шляху й керуючись лише інтелектуальними та раціональними здібностями моральна свідомість не в змозі осягнути природу духовності людини і при всьому бажанні не може виявити глибоких коренів її вродженого морального розвитку. Тож проходячи цей етап, згідно з теорією К'єркегора, людина приходять до релігійної стадії – найвищої, де вибір конкретно визначено, і сходження людини до самої себе завершується, людина одержує всю повноту «дійсного» буття, повноту власного, унікального буття, свою екзистенцію, прийшовши до Бога.

Вищий етап, за Сьореном К'єркегором, не вичерпується лише у християнством. Без віри в перемогу добра над злом, а не просто приймання першої позиції (як це відбувається на етичній стадії), подолати важкі події для особистості, або ж для всього суспільства неможливо. Для кожного ця віра виявляється в різних аспектах, не лише у вірі в Бога, а й у вірі в Збройні Сили, в національну ідею та її силу, в правду та справедливість, - й без її існування сучасні українці не зможуть подолати агресора. У період воєнного стану всі українці так чи інакше перейшли до вищої стадії особистісного розвитку за К'єркегором, й покладаються на свою віру у здійсненні тих чи інших дій для подолання агресора. Вона виражається як у протистоянню агресору військовослужбовцями й, наприклад, виконання своєї роботи працівниками Національної поліції, що у період військового стану стала ще більш важкою, і це вимагає від службовців при виконанні своєї праці наявності ідеї, в яку вони вірять й заради якої ризикують життям. Також існування такої ідеї спонукає цивільних діяти – як волонтерством, благодійними внесками на допомогу постраждалим і військовий, так і донесення правди світові, боротьбою на інформаційному фронті, вірячи в силу правди, української нації та, можливо, маючи релігійні переконання.

У висновку можна сказати, що філософська концепція Сьорена К'єркегора хоч і сягає XIX ст. й в оригінальному контексті є дещо застарілою, проте в адаптуванні до нинішніх трагічних реалій в Україні затверджує, що віра українського суспільства допомагає нації боротися зі злом, а саме - протистояти російському агресору.

Список використаних джерел:

1. Encyclopædia Britannica: Søren Kierkegaard. [Електронний ресурс]. URL: <https://www.britannica.com/biography/Soren-Kierkegaard>
2. Малівський, А.М. Особистісні філософські мотиви: Декарт та К'єркегар. *Антропологічні вимірювання філософських досліджень*, (13), 2018. 124-133. URL: <https://doi.org/10.15802/ampr.v0i13.132558>

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦЕЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

3. Словник української мови у 20 томах. [Електронний ресурс]. URL: <https://services.ulif.org.ua/expl/Entry/index?wordid=1&page=0>

4. Філософський енциклопедичний словник. В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. - Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. - 742 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Shynkaruk_Volodymyr/Filosofskyi_entsyklopedychnyi_slovyk.pdf с.278

Ткачук Юлія Андріївна,
курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: **ПЕТРОВА Г.М.,**
кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії права
та юридичної логіки НАВС

**ДИСКРИМІНАЦІЯ І СУБОРДИНАЦІЯ
ЯК РІЗНІ ФОРМИ СОЦІАЛЬНОГО
ПОРЯДКУ В РОБОТІ ПОЛІЦІЇ**

Дискримінація, так само, як і субординація, впливає на життя людей в суспільстві, на їх стосунки та відношення один до одного. Субординація, на відміну від дискримінації, введена задля підтримання порядку, дисципліни, культури спілкування та поваги між людьми. Дискримінація проявляється через гнів, заздрість, розчарування, тобто прояв всіх негативних емоцій по відношенню до людини. Ми зупинимося на відмінностях цих соціальних форм нашого життя.

Дискримінація — в усіх її можливих формах і проявах — є однією з найбільш поширених форм насильства та порушення прав людини. Вона зачіпає мільйони людей щодня, і її дуже важко розпізнати. Дискримінація виявляється, коли до людей ставляться менш прихильно, аніж до інших людей в подібній ситуації тільки тому, що вони належать, або сприймаються як такі, що належать, до певної групи чи категорії людей. Людей можуть дискримінувати через їх вік, інвалідність, етнічну приналежність, походження, політичні переконання, расу, релігію, стать чи гендер, сексуальну орієнтацію, мову, культуру та з багатьох інших причин. Дискримінація, яка часто є результатом забобонів, робить людей безпорадними, заважає їм стати активними громадянами/громадянками, обмежує розвиток їх навичок і в багатьох ситуаціях доступ до роботи, послуг з охорони здоров'я, освіти або житла.

Дискримінація у суспільстві, колективі чи сім'ї може здійснюватися різними способами; у наукових дослідженнях і в діючій нормативно-правовій базі виділяють пряму і непряму дискримінацію.

Так, вітчизняні вчені, Медведєв В. С. та Горбенко Д. А., провівши аналіз проблеми гендерної рівності в діяльності сектору безпеки України, прийшли до висновку, що внаслідок істотних гендерних стереотипів жінка